

ment, etc. Per això la seva història geològica és rica de detalls i plena d'activitats de tota mena.

La típica i característica suavitat paisatgística del Vallès ha nascut del succeïu evolucionar dels seus paratges, continuadament assetjats per les forces geòtiques que l'han escantellat i erosionat lentament i progressivament. I la suavitat dels factors climàtics imperants s'ha calcat esplèndida en els seus terrenys, tot amollant-los una gamma magnífica de tons finament matisats. Els seus paisatges núbils i policròmics han derivat de la lassitud creixent de les forces internes, després del continuat fer i desfer de les diverses èpoques i de la persistent i pausada tasca dels agents externs, inhàbils si es vol per a originar titàniques catàstrofes, aptes, però, per a marcar definitivament una fesomia inconfusible de finor de línies i de suavitat d'ondulacions.

Hem parlat de l'evolució geològica del Vallès i de la seva complexitat. Però, tanmateix, d'aquesta mateixa super-abundància de fenòmens geològics, ens fóra impossible de descriure-la copiosament i d'una fàisó sencera, en unes poques ratlles. Fóra ben plaent de fer córrer el temps i els escenaris amb una rapidesa de visió fílmica, per tal de passar lleugers per tots els esdeveniments anteriors i situar-nos en una època precisa de la nostra història geològica i enumerar-ne els principals episodis i característiques, tal com és avui el nostre propòsit.

Suposarem el lector assabentat de totes aquelles alternatives geodinàmiques de les èpoques anteriors i ens situarem en un punt de la evolució del Vallès, que mostra un peculiar interès des del punt de vista paleontològic. Resulta força evident que les romanalles fòssils han aportat demostracions irrefutables i sembla ésser axiomàtic que els terrenys fossilífers són els que més es presten a ésser definits i estudiats. El Vallès occidental ha resultat pròdig en aquesta classe de jaciments i de molts anys ençà ha estat camp fertilíssim pels geòlegs i paleontòlegs de casa nostra, els quals han pogut establir tots els detalls de l'evolució de la nostra vall en unes èpoques relativament recents.

Del conjunt d'estudis realitzats i de les nombroses dades recollides fins a l'actualitat, sembla desprendre's que una volta escorregudes per la canal de Montcada, les aigües de l'albufera marina que en un temps omplí gairebé tot el Vallès i el Penedès, s'establí un règim de llacunes, sobretot en la part occidental de la nostra comarca, conjuntament amb un clima humit i càlid que permeté un desenrotllament exuberant de plantes gramínees. D'ací l'abundància de grans hervívors, els quals disfrutaren, al mateix temps, d'un clima ben asuaujat a l'hivern.

El Dr. Bataller dóna una referència distinta d'aquest estat de coses que hem esmentat i considera que el règim de llacunes de l'interior no fou posterior a l'albufera marina, sinó sincrònic amb ella, de tal manera, que estima de